

Den 25. oktober kjørte vi en tur til Chania for å handle på Lidl. På tilbakeveien kjørte vi innom [Izedin festning](#). Den ligger rett ved siden av hovedveien mellom Almyrida og Chania. Festningen ble bygget i 1872 av den tyrkiske kommandanten på Kreta. Tidligere sto det et mindre tårn her. Festningen er oppkalt etter eldste sønnen til Sultan Abdul Aziz. Festningen ble etter hvert også benyttet som fengsel.

Den siste dødsdommen som ble eksekvert i Hellas var i 1972 og det var på denne festningen.

Senere er festningen blitt stengt. Den åpnes når det holdes konserter der om sommeren.

Det er imidlertid mange som jobber for å restaurere festningen.

Festningen var stengt, men vi tok en spasertur utenfor murene.

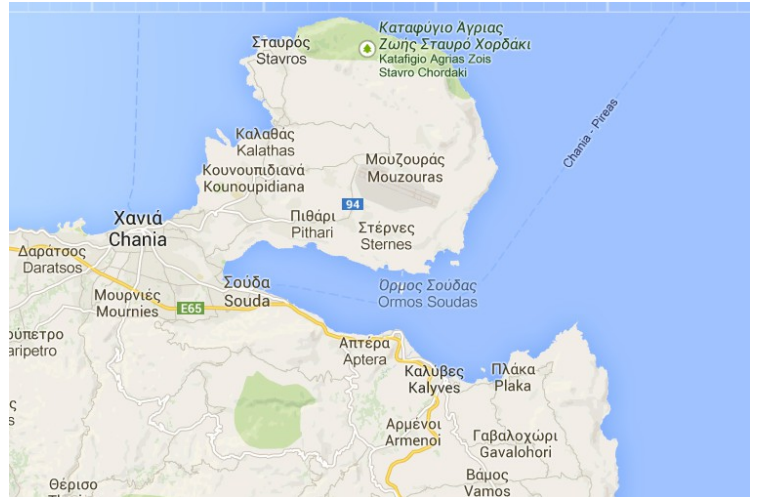
Fra høyden hvor festningen ligger ser vi rett ned på hovedveien. Vi ser litt av Souda-bukta og Kalives.

Denne festningen ligger rett ved den lille landsbyen [Kalami](#).

I lia nedenfor går det noen geiter og spiser på det tørre krattet som er der.

Fra høyden ser vi søndre del av Souda-bukten. Kalives ligger til høyre og Almyrida nedfor fjelltoppen. Fjelltoppen heter Drapanos.

Kalami

Almyrida

Drapanos-fjellet

Den 26. oktober var det et kraftig tordenvær.

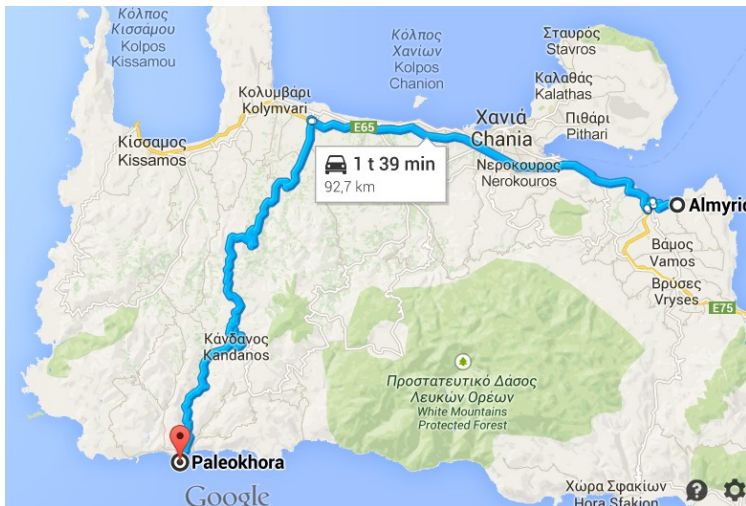
Spesielle farger.

Den 27. oktober kjørte vi til [Paleochora](#) på sydkysten for å besøke Frode og Tove Børresen som vi traff på flyet fra Gardermoen til Chania. Vi bodde på [Pal Beach Hotel](#). Paleochora ligger på en halvøy, og det er en sandstrand på vestsiden og en steinstrand på østsiden. Det bor omtrent 2000 mennesker her og den dominerende næringsveien er turisme. Vinteren er lavsesong og mange av hotellene og restaurantene stenger da.

Kjøreruta.

Paleochora sett fra luften.

Vi hadde et glass hvitvin på terrassen før vi gikk ut for å spise.

Før vi gikk tok vi bilder fra terrassen av skyer og hav utenfor.

Her er vi på en liten kafeteria for å ta en ouzo før vi spiser.

Her er vi på Restaurant [Portofino](#) og venter på maten som vi har bestilt. Vi hadde alle forskjellige pastaretter som var gratinerte i ovnen. Alle var veldig gode.

Etter at vi hadde spist var vi tilbake på hotellet. Jeg er mett og trøtt, men vi fortsatte å prate til langt ut i de små timer.

Frode får en telefon fra Norge som han må svare på.

Dagen etterpå spiste vi frokost på den samme kafeteriaen hvor vi hadde tatt en ouzo kvelden i forveien. Da vi hadde spist, kjørte vi tilbake til Almyrida. Før vi kjørte tok vi bilde av kysten østover.

Torsdag den 30. gikk vi en lang tur helt ut til fyret på spissen av halvøya hvor vi bor. Dette er er forgreningsrør for vannforsyningen. Vannledningene ligger for det meste på bakken.

Enorm blomstring.

Neste landsby overfor der vi bor heter Plaka. Navnet kommer fra en gammel flat helle som gjeterne brukte til å lage mat på i gamle dager.

Her får vi god sikt mot fjellet Drapanos.

Langs veien kommer vi til et nettinggjerde der det er hengt opp fire geitekranier. Det er nok fra døde [Kri kri geiter](#). Disse lever bare på Kreta. Det er bare 2000 igjen av dem og de er fredet.

Denne er skikkelig tøff. Den må være blitt gammel for å få så store horn.

Nye skudd trenger seg opp gjennom asfalten.

[Drapanos fyrtårn](#)

Kapp Drapano.

Her er god sikt til Akrotiri-halvøya. Til venstre for den høyeste fjelltoppen ligger flyplassen.

Slik ser det ut videre østover.

Det ligger et fyr litt lenger østover også.

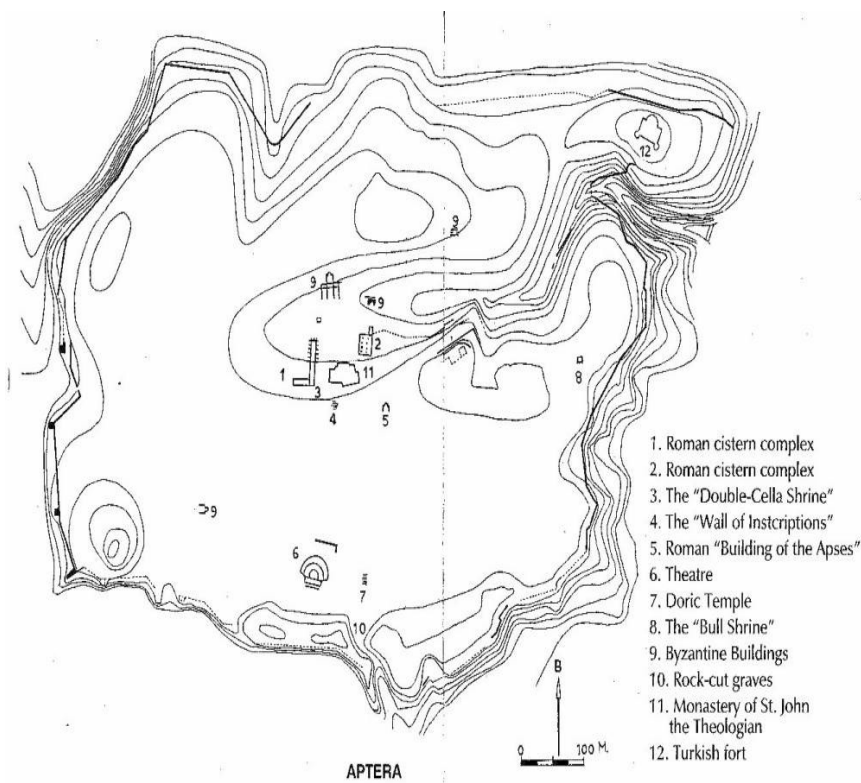

Mange oliventrær hadde utrolig mye frukt.

Dette er ruta vi gikk. Vi gikk ikke så fort, for vi stoppet og så på forskjellige ting og tok bilder, så vi brukte 3 timer og 10 minutter mot 2 timer og 22 minutter som Google maps kalkulerer med.

Den 4. november kjørte vi bort til gamle Aptaera, som ligger på en høyde mellom Chania og Almyrida. Det var en by som ble grunnlagt ca. 700 år f.Kr. Det var en av de mektigste byene på Kreta. Det var en selvstendig bystat mellom 600 og 400 f.Kr., og da preget den sine egne mynter. De sendte soldater til Sparta under den andre messenianske krig i 668 f.Kr. De var også alliert med Knossos under den kretiske borgerkrigen i 220 f.Kr. Byen fortsatte å være en viktig by under Romertiden. Den ble skadet av jordskjelv på 700-tallet. I 823 ble den ødelagt av arabiske pirater, og ble etter hvert forlatt. Den gikk i glemselen i lange tider, men Robert Pashley oppdaget ruinene i 1834. I 1942 startet utgravninger av tyskerne som da okkuperte Kreta. Det er fremdeles utgravninger i gang her.

Linker til artikler om gamle Aptaera: [Link 1](#) – [Link 2](#) – [Link 3](#) – [Link 4](#) – [Link 5](#) – [Link 6](#) – [Link 7](#)

Ytterst på det platået hvor Aptaera ligger, er det en festning som heter [Koules](#) og som ble bygget av tyrkerne i 1866. Vi kjørte bort dit først.

Massive murer.

Østsiden.

Nordsiden.

Rett nedenfor ligger Izedin festning.
Festningen ved Aptera skulle bistå Izedin festning.

Etter dette kjørte vi tilbake til gamle Aptera. Rett ved inngangen ser vi en av sisternene på området.

Når vi ser i retning av festningen (vi ser ikke den), så er det mye gammel stein å se. Det er ruinene av romerske badehus vi ser i bakgrunnen.

Dette er et kloster, Monastery of Agios Ioannis Theologos.

Rett innenfor inngangen, vi ser porten til høyre, så ligger det et dobbelt tempel fra det 5. århundre f.Kr.

Dette er inne i klostergården.
Vi kan se tårnet på klosterkirken.

Hagen foran klosterkirken.

Inngangen til kirken.

Utsikten fra kirken.

Inne i kirken.

Ute på klostergården igjen.

Taket på sisterner nedenfor klosteret.

Her ser vi ned i sisternen.

Buede tak over.

Inne i en av sisternene.

I nærheten er det noen snegler som har parkert på en stolpe.

Restene av en villa fra romertiden.

Litt syd for klosteret er det en arbeidsgjeng som driver med utgravning av en bysantinsk villa.

Her noen av søylebitene som de har gravd fram. Litt av et puslespill hvis de skal prøve reise disse igjen.
En av de som jobbet her hadde bodd 10 år på Lørenskog og snakket godt norsk.

En mitraljøsestilling fra andre verdenskrig.

En flokk sauer har parkert under et tre.

Vi går videre sydover, og vi kan se nye Aptera i bakgrunnen.

Dette er i utkanten av området, og vi ser noen av murene som var bygget rundt.

Det ser ut til at det arbeides med å restaurere det som kan restaureres. Dette var hovedinngangen gjennom muren og inn på området.

Bortenfor utgravingsområdet ser vi litt av Aptera.

Kirken i Aptera.

I [Stylos](#) er det mange vannkilder med vann som kommer fra [de hvite fjellene](#).

Flere linker: [Link 1](#) – [Link 2](#) – [Link 3](#)

På veien til Stylos kom vi forbi et annet utgravningsfelt, [Azoires](#). Det eldste herfra er datert til tidlig minoisk tid, 3000 – 2100 f.Kr. Det er også en del bygg fra senminoisk tidd, 1300 – 1200 f.Kr. Det er også en kirke fra 1200 e.Kr. Området var stengt, så fikk bare tatt et bilde av opplysningstavlen.

Her renner vannet videre.

En restaurant i bakgrunnen.

En kirke i sentrum av Stylos.

Enda en kilde.

Dette er er hvor vi gikk. Vi bor i ett av husene bakerst til venstre.

Mandag den 10. november gikk vi en liten tur opp i høyden overfor der vi bor. Underveis så vi et skilt der dette ikke var lov.

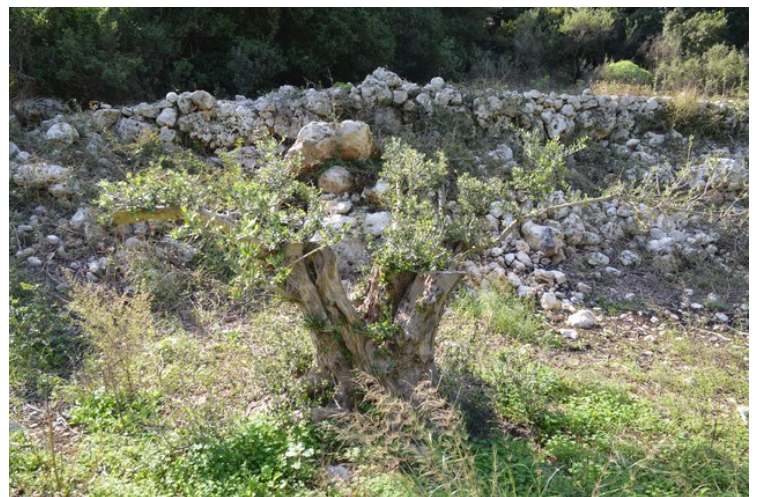
Det er bratt på begge sider av dalen hvor vi går.

Oppe på toppen kommer vi forbi en olivenlund.

Det vokser lav på mange av greinene på disse trærne.

Mange av trærne er kraftig beskåret.

Det begynner å nærme seg innhøsting.

Her kommer vi forbi en liten kirke som heter Agios Vasilios.

Her har mauren gravd ut en leilighet nede i bakken.

Det er gamle ruin-hus i området rundt kirken.

Flere ruiner.

Her vokser det busker i en vindusåpning.

På vei nedover mot Almyrida igjen.

På veien nedover kom vi forbi mange fine planter. Mange planter mister bladene, men det er også mange som blomstrer på denne tiden.

